

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1342/2026-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Davora Pustijanca, predsjednika vijeća, Radovana Raduke, suca izvjestitelja i Nevenke Baran, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja GRAD DUBROVNIK, Pred Dvorom 1, Dubrovnik, OIB 21712494719, kojeg zastupa punomoćnik Maroje Kolendić, odvjetnik u Dubrovniku, protiv tuženika GULLIVER TRAVEL d.o.o., Obala Stjepana Radića 32, OIB 25636115130, kojeg zastupa punomoćnik Ante Kačić, odvjetnik u Dubrovniku, radi utvrđenja osnovanom tražbine u iznosu od 72.879,30 eura, odlučujući o tuženikovoј žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj Povrv-40/2025-84 od 30. prosinca 2025., u sjednici vijeća održanoj 1. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj Povrv-40/2025-84 od 30. prosinca 2025.

II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 1.579,89 eura.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom utvrđena je osnovanom tužiteljeva tražbina prema tuženiku GULLIVER TRAVEL d.o.o., kao povezanom društvu u postupku izvanredne uprave nad društvom Agrokor d.d., u iznosu od 72.879,30 eura kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

2. Prvostupanjski sud je nakon izvedenog dokaza saslušanjem svjedoka, vještačenjem kao i uvidom u isprave utvrdio da se radi o tražbini s osnove naknade za zaustavljanje turističkih autobusa u zoni posebnog režima u području oko povijesne jezgre grada Dubrovnika (Pile - Ploče) u razdoblju od 31. prosinca 2014. do 8. prosinca 2015., a na temelju Odluke Gradskog vijeća grada Dubrovnika o zaustavljanju i parkiranju turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnog prometnog režima od 27. i 29. rujna 2014. (dalje u tekstu: Odluka 10/14).

3. Protiv te presude tuženik je podnio žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava, netočno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i bitne povrede odredaba postupka. U bitnom navodi da je nepravilan zaključak prvostupanjskog suda da je Odluka tužitelja od 27. i 29. rujna 2014. važila tijekom cijelog utuženog razdoblja i da je još na snazi budući da je od 2016. godine na dalje više puta izmijenjena. Ponavlja navode iznesene tijekom postupka da obveza zahtijevanog iznosa nije utemeljena na zakonu i drugim propisima utemeljenim na zakonu, te da tuženik nije parkirao svoja vozila na području Grada Dubrovnika. Zatim se poziva na izražena shvaćanja drugostupanjskog suda u predmetima poslovni broj PŽ-3344/2022, PŽ-472/2025, PŽ-2664/2025 i PŽ-4197/2024 te navodi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio pravila o teretu dokazivanja. Naime, činjenicu da su vozila bila u neposrednom korištenju tuženika ne može se smatrati dokazanom samo zato što je naziv agencije istaknut na autobusima koji su parkirani. Razlog zbog kojih se taj dokaz ne može smatrati odlučujućim leži u činjenici da su, ukoliko sud taj dokaz prihvati, moguće zlorabice. Smatra pogrešnim zaključak suda da je tuženik samo paušalno osporio račune tužitelja, te da je tužitelj bio dužan dokazati visinu tražbine. Predlaže preinačiti pobijanu presudu ili ju ukinuti i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

4. Tužitelj je u odgovoru na tužnikovu žalbu naveo da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio činjenično stanje, odnosno na pravilnoj činjeničnoj podlozi pravilno primijenio materijalno pravo. Zahtijeva naknadu troškova za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 1.579,89 eura.

5. Tužnikova žalba nije osnovana.

6. Pobijana presuda i rješenje ispitani su na temelju odredbe članka 365. stavka 2. i članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 364. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. Predmet spora je utvrđenje osnovanosti tražbine tužitelja u iznosu od 72.879,30 eura, koja je osporena u postupku izvanredne uprave nad društvom AGROKOR d.d., a koju je tužitelj imao prema povezanom društvu GULLIVER TRAVEL d.o.o. Radi se o tražbini s osnove naknade za zaustavljanje turističkih autobusa u zoni posebnog režima u području oko povijesne jezgre grada Dubrovnika (Pile - Ploče) u razdoblju od 31. prosinca 2014. do 8. prosinca 2015., a na temelju Odluke Gradskog vijeća grada Dubrovnika o zaustavljanju i parkiranju turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnog prometnog režima od 27. i 29. rujna 2014. (dalje u tekstu: Odluka 10/14).

8. Prije svega valja ukazati da je prvostupanjski sud 16. prosinca 2024. donio presudu poslovni broj P-100/2020 kojom je odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan, a koju je ovaj sud rješenjem poslovni broj PŽ-1195/2025 od 7. lipnja 2025. ukinuo i predmet vratio na ponovno suđenje. Prvostupanjski sud je postupio sukladno uputi ovog suda te je ocjenjujući dokaze ispravno utvrdio da je Odluka o zaustavljanju i

parkiranju turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnoga prometnog režima od 27. i 29. rujna 2014. opći akt (donesen je od strane Gradskog vijeća Grada Dubrovnika kao predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave, odnosi se na neograničen broj adresata i objavljen je u javnim glasilima), te da je donesena u zakonom propisanoj proceduri: Naime, iz zaglavlja proizlazi da je donesena uz prethodnu suglasnost Ministarstva unutarnjih poslova, broj: 511-03-03/2-7/90-2-14 od 25. kolovoza 2014. (l.s. 269.).

9. Pravilno je odbio kao neosnovan tuženikov prigovor neposredne primjene zakona zbog nesuglasnosti s Ustavom i zakonom navedene Odluke budući da je ona važila tijekom cijelog utuženog razdoblja, da nije ukinuta, da nije ocijenjena nezakonitom te da je još uvijek na snazi.

10. Nadalje, prvostupanjski sud je izvedenim dokazom uvidom u isprave i saslušanjem svjedoka pravilno utvrdio da je tuženik pasivno legitimiran u ovom postupku. Naime, tijekom postupka tužitelj je u spis dostavio fotografije s podacima iz Informacijskog sustava za naplatu naknade za autobuse (l.s. 361-1205) i evidencijama zaustavljanja (l.s. 5.-30., 291.-316. i 317.-359.). Uvidom u evidenciju zaustavljanja vozila vidljivo je da je za svako pojedino zaustavljanje u posebnom režimu prometa upisana oznaka to jest evidencijski broj zaustavljanja, datum i sat zaustavljanja, vrsta vozila, registracija vozila i broj računa na kojem je naknada za zaustavljanje obračunata. Vjerodostojnost evidencije zaustavljanja prvenstveno potvrdili su saslušani svjedoci, kontrolori zaustavljanja čije je iskaze prvostupanjski sud pravilno ocijenio kao vjerodostojne i logične.

11. Uzevši u obzir sve navedeno, ovaj sud u cijelosti prihvaća činjenično stanje utvrđeno prvostupanjskom presudom, njezine razloge, a samim time i odluku prvostupanjskog suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva donesenu pravilnom primjenom materijalnog prava (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

Zagreb, 1. travnja 2026.

Predsjednik vijeća
Davor Pustijanac

Broj zapisa: **9-30885-f5f0a**

Kontrolni broj: **00200-17845-182a9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.